

Szerkesztőségi Iroda:

Rimaszombat, Deák Ferenc utca
12. sz. Ide intézendő a lap szel-
lemi részét érdeklő minden köz-
lemény és levelezés.

B mentetlen levelek nem fo-
gadtnak el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 ft.
Fél évre 2 ft.
Negyedévre 1 ft.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASÁRNAPJÁN.

Kiadóhivatal:

R-szombat, Losonczy-utca 24.
sz. **Rábely Miklós** könyvnyom-
dájában. — Ide intézendők a
kiadóhivatali illető előfizetési
pénz-, hirdetmény-, nyilttér- és
felszólamlások.

Hirdetési díj:

Egy négyhasábos petitsor tér-
fogata 5 kr.
Bélyegdíj: minden beiktatás
után 30 kr.

Nyilttér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala Rimaszombat Losonczy-utca 24. szám, nem különben minden hazai pósthivatal. Az előfizetési pénzek legzélszerűbben posta-utalvány úján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Értsük meg egymást.

(Egy m. kir. póstatisztától vesszük az alábbi sorokat.)

Tizenhöz esztendeje munkálkodunk közpályán, a hol sűrűn érintkezünk a közönséggel, teljes erővel ápolgattuk a kölcsönös békés megférhetést és egyetértést; bizony-bizony nem a mi hibánk ha néha félreértettünk, annak folytán méltatlan és igazságtalan megtámadtatások értek, mert azt nyugodt lelkiismerettel állíthatjuk, hogy elejétől fogva tudtuk, hogy mi vagyunk a közönség kedveért és nem megfordítva.

A ki ismeri a posta és távirat bszolgálatot, az tudni fogja, hogy e két hivatal olyan munkát végez, melyet holnap — esetleg holnaputánra hagyni nem lehet, itt a mulasztás pótolhatatlan, a veszteség, a mi a mulasztásból keletkezhetik, kiszámíthatatlan, ennek következtében mi azt hisszük, csak helyesen eselekedtünk akkor, midőn több helyütt kérve-kértük a nagyérdemű közönséget, de különösen annak értelmesebb felét, legyen tekintettel a posta indítás és megérkezés idejére, mert akkor dolgunk óriási, ennek nyugodt és kifogástalan feldolgozhatása tekintetéből, küldeményeit korábban küldje, mert gyakran megcsúsznak a legjobb szándék és akarat mellett is, hogy a már keresztül vitt zárlat ki nem javítható. Ez nagy baj, tisztelet a kivételnek, de a közönség nagy része ezt be nem látja, azt az elvet tartja: csak azért is.

A mi szabályaink egy rengeteg erdő, nekünk ezek szerint kell dolgozni, mert ha nem dolgozunk, csak mi valljuk kárát. Vannak, voltak és lesznek esetek, midőn például egyes közhatóságok magyar levelezést adnak fel a lajhántuli tartományokba, természetesen visszaküldjük azon szíves és jóakarattal, hogy legalább a cím változtassák meg, mert a lajhántuliak magyarul nem értenek, akkor reánk fogják, hogy skrupulosusok vagyunk, hogy visszaélünk állásunkkal, hogy csak szekirozzuk a közönséget, pedig dehogyan, éppen az ellenkezőt akarjuk, megakarjuk a sok esetleges következményeket előzni, nehogy ugyanúgy járjanak, mint járt a hetvenes években egy táv-

irdahivatal, mely magyar távirati utalványt fogadott el a pósthivataltól továbbítás végett egy nagyobb gácsországi városba, és mi lett az eredménye? az, hogy az utalványt nem kézbesítették, hivatalos uton visszajelentették, hogy a pósthivatal ott gänzlich unbekannt, warseheinlich nach Ungarn abgereist. Ez megtörtént dolog. Nemde kérem ez csakugyan esekélyesség, hozzá még humorisztikus valami, még is megrontója lett egy egész családi életnek, mert miután a küldött pénz a rendes időben kézhez nem jutván, a feladó ellen hamarosan elintéztetett a végrehajtás, üzletét becsukták, többé lábra soha sem kaphatott az illető, de hogy családjának legalább kenyeret keressen, lett belőle vasuti kocsikenő. Ez is tény.

Legnagyobb és legtöbb bajunk van a feladott kocsiküldeményekkel. Ennek a küldeménye nincs átkötve, annak egyszerű újságpapírosba van göngyölve, ez otthon hagyta a szállító-levelet, az a szállító-levelet elhozta ugyan, hanem ki tudja hol hagyta magát a csomagot, ennek a cím-czédulája hiányos, annak a szállító-levele olvashatatlan „Stájn . . . Stájn“, de hogy miféle Stájn, annak csak a jó isten a megmondhatója. Elkezdődik a parlamentirozás, de eredménytelen marad, mert a Stájn megmarad Stájnuk. Hol van itt a szekirozás, az állással való visszaélés, ha ennek is, annak is jóakaratu tanácsosal szolgálunk, hiszen akkor illethet bennünket mulasztás, ha úgy vennék fel mindent a mint küldik, tessék elhinni, legyen felőle meggyőződve mindenki, ezen eljárás mellett óriási zavarokat szenvedhetne a közönség. Vegyünk csak például egy egyszerű esetet, valaki a vidékről Budapestre küld egy egyszerű újságpapírosba göngyölt husneműeket, és tegyük fel, hogy a csomaggal elfogadtatott továbbítás végett. Mi fog a csomaggal történni? az, hogy miután a czimezdula a küldeményről levált, maga a göngyöllet is széthull, nem kézbesíthető, vagy ha kézbesíthető volt is, de a tartalma tökéletesen megromlott, bátran ki lehet dobni, még az éhes kutya sem fog mellette megállni. Az ilyen eseteket akarjuk mindannyiszor

kerülni, midőn utasításokat adunk ennek, annak. Legyen meggyőződve mindenki, nekünk nem czélunk a surlódást élesbíteni, elég nagy gondunk és bajunk van nekünk saját magunkkal, örülünk ha békében hajthatjuk le fejünket a pihenésre, hogy ki pihenhessük a nap óriási fáradozásait.

Mi szeretjük a közönséget, tudjuk mily nehezen szeresheti meg mindennapi kenyerét, azt is felfogjuk, hogy ha esetleg félre tesz néhány garast, néhány forintot, azt csak óriási erőmegtérítés mellett teheti. De midőn ezen felfogásunknak határozott és nyílt kifejezést adunk, másrészt fel nem foghatjuk ama óriási könnyelműséget, melyet mindennap kell tapasztalunk a közönség körében, a műveltebbeknél éppen úgy, mint az iparos és a földművelőknél. Vagy nincs az ilyen embereknek a pénznek értéke, vagy nem tudják mit eselekesznek akkor, midőn pénzt küldenek ajánlott levelekben. Szabályaink világosan megmondják, hogy pénzt ajánlott levelekben küldeni nem szabad, vagy is más szóval a posta- és távirat-kincstár az ily meg nem engedett uton küldött pénzért felelősséget nem vállal. Az ajánlott levél, az minden körülmények között rendeltetési helyére érkezik, de gyakran pénzmag nélkül, és a feladó még azon a czimen panaszt sem emelhet, hogy a pénze eltévedt, mert akkor még büntetésnek teszi ki magát, hallgatnia kell, szidhatja a postát, de nem a maga könnyelműségét.

Jegyezzük meg itt, ne adjon a közönség alkalmat a levelek felbontására, akkor a büntények kevesebbek lesznek, mert az csakugyan tagadhatatlan tény, hogy az alkalom teszi a tulajukat.

Nézzük csak, hogy áll a dolog, egy valaki felad egy egyszerű ajánlott levelet, de a levélbe bele tesz 5 forintot. A feladás mellett fizetett 15 krt, 5 kr. frankó és 10 krt ajánlás fejében, de nem biztosította semmivel sem a levélbe tett 5 forintot. Ha helyes uton és szabályszerűen járand el ugyanezen egyén, akkor egy egyszerű levél franko fejében fizetett volna 5, az utalvány franko fejében szintén 5, tehát mindössze 10 krt,

T Á R C Z A.**Apró versek...****Hajnalban.**

Piroslik az alja a keleti éjnek
Karimáján a nap sugarai éjnek,
Mint alföldi betyár kalapján a rózsza.
Hála Isten, hogy már vége van az éjnek!
A napali zajban eloszlik a bánat —
De ha besötétül: a szívben föltámad
Ezer érzelmenek öldöklő tusája,
Kívül a sötétség, belől kétségbeesés...!
Hála Isten, hogy már vége van az éjnek...

Olyan . . .

Olyan a kételkedés
Mint a ezerna szalon függő éles pallos:
Leszakadhat minden pillanatban.
De nem szakad le
Mindig csak fenyeget,
Mint a gazdag-fősvény
Lelkét az éjjeli rém.

Szilárdy Béláné sz. Radvánszky Ilonka emlékezete.

(1889. márczius 8.)

„Le hull a csillag: Mi is lehullunk.
Elhervad a virág: S mi is elvirultunk.
A drága kő fedt a rög,
De a csillagok mégis ragyogtak,
S ama virágok boldogok voltak,
A gyémánt földben is örök.“
Szladkovic.

Eltemették őt. Az ég esatornái megeredtek. Sirt a nagy mindenség is. Ott voltunk mindnyájan, mert őt mindenki szerette. Minden arcon fájdalom honolt. Minden szemben könny rezgett.

Ott feküdt a nagy szalonban a fényes ravatalon, — hol annyiszor láttuk őt ragyogni, — mint a csillagot, ahol virult, — mint körülötte a park virágai, a hol

szívjósága, szép lelke, egész fenségében tündökölt, mint a gyémánt.

És most megszűnt minden.

Ő is csillag volt. S e szép, fényes csillag az élet egeről örökre letűnt. Virág volt ő is, s e szép virágot virulásában törte ketté a halál. Drága kő volt ő is, s most őt is fedi a rög. De mint a virágok, a rózsák boldogok voltak ablaka előtt, oly boldog volt ő is. Emlékezete mint a gyémánt, a földben is örök.

A ragyogó salon mysticus félhomálya csillog a virág koszoru szálaitól. Virág mindenütt. . . Virág a fényes érzékporsón. Virág bent a koporsóban. A nefelejtis az ő. — kedvenc virágjából kötött koszoru a „Béla“ felirattal, hirdeti a végtelen fájdalmat. Az óriási veszteséget, — mit a gyarló föld, többé enyhíteni nem képes.“

* * *

A pázsitos rét közepén áll a tündéri lak. Rózsza erdő a park, mely azt körül veszi. Az ezer nyíló rózsza között, nőt a kedves szülők egyetlen leánya, egyetlen öröme.

Örködve őrizték.

Az erdő üde levegője, mit a zefir hozott lágy szárnyain, édessé boldoggá tette gyermek álmait.

* * *

Eljött a tavasz, — az aranyos ábrándképek megvalósultak, a virágok mind kinyitottak. A kis gyermekből igéző bajdon lett. A falu szegényeinek jötevő anyyala. A nagy világ ünnepelt kedvence.

Dalától hangos volt a díszes park. Művészi keze alatt remegve zengett a zongora. Zene játéka szöte a jövő titkait.

Mérhetetlen világfájdalom, majd mérhetetlen jókedv kitörései voltak azok.

A jövő boldogsága. A boldogság korai halála.

* * *

Reád is felragyogott a szerelem hajnala. Előtted is megjelent a várva várt eszménykép. Dőlezzegen, ifjan, mint te azt megálmodtad. Eljött örömmel éretted. Elvitt magával, — hogy bevezessen a boldogság honába.

„Hol szebb a rózsza,
Tisztább a patak,
Zengőbbek a dalok.“

De mint kezdetben a délvidék virága, — mely itt az idegen földben, száz évben csak egyszer virul, — de virulása halálát okozza, — oly idegen volt e föld égi szerelmének is. Kiesiny szived, nem bírta meg nagy szerelmed. Egy rövid év, menyasszonyi koszorúdat átváltottatta — halotti koszorúvá.

Fájdalomtól megtörve állunk ravatalod körül. De e nagy fájdalomhoz, — egyedül neked van törvényes jogod, — te szerelmedben ily korán megtört ifju férj.

Vidd el e drága koporsót, esendes magányodba, őseid családi sírboltjába. Orizzed szerelmed szent ereklyéjékként!

Vigasztalódj!

Hiszen ha lehullt, a csillag, — mi is lehullunk!

Ha elhervadt a virág, — mi is elvirulunk!

Záhonyi János.

Szarka gyülekezete.

— A. Etektől. —

(Vége.)

Be kellett volna kisérni azt is a kit tegnap láttam a vásártéren lopni, míg a hentes mérte egy vevőnek a szalonát és pillanatra elfordult, elesente az asztalon lévő esomó pénzt, mire az megfordult, se pénz, se tolvaj, én hiába kiabáltam, nem értették szavaimat, tódítá a szót egy másik. Mindenik tudott valamit, és alig várták, hogy az előtte való bevégezze mondokáját, mindjárt akadt a ki átvegye a szót, az öreg komaszony, pedig ki ugy látzott felsőbbiséget gyakorolt mindnyájokon, bőlesen végig hallgatta az ebeszéléseket, és vilámlányt adta azokhoz, végre mondá: már engemet is hagyjatok szóhoz jutni, de nyugodtan végig hallgassatok, tudjátok nem szeretem ha felbeszakítanak fecsegéssel. Messzire jártam tegnap, sok ablakon benézgettem, láttam sok mindenfelét, egy helyen az utolsó küzdő, a halál tusáját, míg máshol vigságot, egy helyen cifra nyomort mely küzd, hogy a látszatot fönn tartsa, máshol képmutatást, alszeméret, míg máshol becsületet, nemességét, józan ésszel párosulva; láttam derék munkás házi nőt, kik családjuk javára fáradoznak, összetéve minden percet, hogy boldogságát előmozdítsák kedveseiknek, ellenben olyanokat, kik

és kapott Ina egy olyan vevőnyt, a melynek értelmében a posta- és távirtdakinstár felelőséget vállal a kiadott 5 forintért. Legjobb az egyenes ut, járjunk rajta, mert a fentebbi példa mindenképpen meggyőzhet arról, hogy az egyenes út a legbiztosabb, de egyszerű mind a legbiztosabb is.

Becsülje meg a közönség jobban, kecskesen gyűjtögetett garasait, — ne bizza a véletlenre, mert az a véletlen gyakran igen éles késsel dolgozik.

Memorandum a felsőmagyarhoni kis vasipar hanyatlása tárgyában.

Nagyméltóságú m. kir. Miniszterium!

Felsőmagyarországban mintegy 120 iparvállalat van az egész év folyamán vagy hosszabb-rövidebb időközökben üzemben, melyből vas- és acél lemezek, kovácsolt áruk, kaszák, ásók, villák stb. vas szerszámok és eszközök, láncok, szegek, késműves áruk kerülnek forgalomba.

Ezen iparvállalatoknál meg van a hivatalosa Magyarországi közgazdaságában Az 1886 ik évről egybeállított statisztikai kimutatások adatai azt igazolják, hogy az országban éventeként négy millió métermézára van szüksége ezen áruknak, s alig hétszáz ezer métermézára képes a belföldi ipar külföldön elhelyezni.

Az adatoknak részletezése még többet igazol:

	Behozatal	Kivitel
Vas- és acéllemez árukból	454855	79070
Vas- és acélsodrony árukból	100284	18596
Kovácsolt vas árukból	1059843	261582
Kapa, kasza, ásó és villa	606271	237150
Vas szerszámok és eszközökből	549145	67724
Tű árukból	178746	5337
Késműves árukból	829354	30161
Finom vas és acél árukból	307754	39294
Összesen	4086362	738734

S ez azt igazolja, miszerint Magyarországnak kis ipara (klein Eisen industrie) nem képes annyit, vagy tán olyat termelni, a mennyire az országnak szüksége van, s nem tud olyat, minőt a külföld is keresre fogyasztani, számbavehető mennyiségben.

Ezen adatok szerint Magyarország igen jelentékeny mennyiségeket hoz be ép azon árucikkekből (vas- és acél lemez, kapa, kasza, ásó, vas szerszámok és acél áruk), melyekre az ország kis vasipara tevékenységét irányozza.

Ezen adatok tehát nyomósabb határozottsággal sejtetik, hogy a magyar kis vasipar irányában, helyzetében, vagy egyéb körülményeiben rejleni kell oly tényezőknél, melyek a belföldi termelésnek a szükséglet mérve által indokolt erőteljes kifejlődését gátolják.

A felsőmagyarországi kis vasipar helyzete érdekel bennünket.

Mindenek előtt hivatásunkból, törvénytiszta kötelességünkből.

Érdekel a közvetlen érdekeltségnél fogva is. Kerületünkben is van néhány e körbe tartozó ipartelep (Jolsván, Murány-Hután, Rozsnyón, Kecsón, Polonkán stb.) Érdekel továbbá azon oknál fogva is, mert kerületünkben kiváló figyelmünkre méltó hatalmas, kereskedelmi vasat gyártó telepek vannak, s mert ezeket a vasipar helyzete, a fogyasztó közönség szükséglete, tehát a kis vasipar jelene és jövője a közel fekvő indokoknál fogva érdekli. Érdekel végül azon semmi esetre sem kiesnielhető mozgalmánál fogva, mely már kiindulásában is oly méltó a számbaveételre, mely a legközelebbi versenytárs az osztrák ipar érdekében, az alsó-ausztriai (bécsei) kereskedelmi és iparkamara által szerveztetik, s mely „ein allgemeines patriotisches Werk“ jellegét kívánja felvenni.

Ha az osztrák iparnak mintaműhelyekre, mint a közőrdékre, mint táraakra van szüksége, s ha ezen eszközök beszerzése céljából a lajtántul állam első kamarája szükségét látja a nagy közönség adakozása és részvételére felelkezni: akkor van oka nálunk még a távolabb-

könnyelműek, dologtalanok, s nem gondolnak a holnapra; olyanokat, kik nemcsak könnyelműek, de gonoszak is. Láttam születésnapozást a gyermekekért, ellenben olyanokat is, kik meghotránkoztatják a jókat; látam szépet, jót és rosszat, miként volt és lesz mindenkor, míg ember él a földtekén, el sem győzőm mindazt mondani; most csak egy kis esinos történeteket mondok el, mely bizonyos titeket is érdekelt, mert egynek közülünk is van szerepe benne, még pedig gonosz szerep. Ismeritek a Bandit ugy-e? nem tudom hány éve hogy a papéknál van, de már rég ideje annak, hogy a tiszteletes ur megmentette az életét, midőn egyszer a gyermekek fészek-rabláskor észrevehén, hogy jön a tiszteletes ur elszaladtak s földre ejtették, a tiszteletes ur észrevette a kis gyámoltalan madarat, felvette szegényt, hazavitte és ápolta kis megsérült lábát, s azóta a házánál maradt, kényezteték, a tiszteletes ur tányérből evett, poharából ivott, sokszor lerészegedve az ágy alatt aludta ki a mámorot; a tiszteletes asszony is elnézett neki mindent, mert nagyon ügyes, sokat mulatna rajta, ha a kommdra a tükör elé állít, kaczérvadva saját magával, el is kényesedett nagyon, közibünk jönni nem akar többé, hiába hívjuk, ő csak emberek között találja helyét s így él már évek óta.

Pár hét előtt elveszett a tiszteletes asszonyomnak drága szép gyémántos gyűrűje, mely ezelőtt pár órával ujján volt, látogatóból hazajöve az asztalra tette s midőn elakarta tenni nem volt meg s nyoma veszett, hiába keresték mindenütt. Mikor a Julesa szolgától kérdezte asszonya, az elpirult és mondta, hogy ő nem látta. Julesa jegyben volt Szabó Józival, szülői ugyan nehezen egyeztek a házasságba, mert a leány szegény, de Józsi már nem gyermek többé, határozottan megmondta, hogy neki nem kell más leány és jegyet váltott Julesával, a szülők is beleegyeztek, farsang végén kellett volna menni a lakadalomnak, s mivel Julesának szülői már nem élnek, a papék adták volna férjhez, mert gyermekkora óta nálok szolgát.

Most közbejött a gyűrű elveszése, Julesa gyanus volt, faggatta a tiszteletes ur is, az asszony is, Julesa csak sirt, és állította, hogy azért pirult el mert megijedt, hogy talán gyanusítani fogják; a leány elmondta Józsi-

ról érdekelt közgazdának is szemügyre venni hazai viszonyainkat, s kutatni, nines-e a mi ipari viszonyainkban is valami, a mi nyugtalanságra, aggodalomra ad okot?

A kis vasiparnak felső Magyarországon meg vannak a természetes létfeltételei; bőséges emberi munka erőben, a mi a kis vasiparnál a legfontosabb, elegendő vízi erők, tüzelő anyag a vidéki erdőkből, nyers anyag a felvidék vasbányáiból. A munkabérek alacsonyak. Egy bánoei előmunkás (mester) keresetétől kezdve feljutunk a szegényben, egy segéd ellátás mellett 2—2 frt 50 krt naponta, 14—15 órai munkával. A munka erők olcsóságát a fő elemi cikkek olcsósága biztosítja.

E tekintetben a mi kis vasiparunk sokkal előnyösebb helyzetben van, mint a concursens. Reimscheid, Sollingen (Németország) Steyer-Waidhofen (Ausztria), a mint azt a következő számok igazolják:

	Reimscheidban	Waidhofenban	Göllniten
1 kilo kenyér ára	12,	14,	9 kr.
1 kilo hus ára	78,	58,	38 kr.

A tüzelő anyag árak is tetemesen alacsonyabbak. Felsőmagyarországban egy köbméter szénta-tó ára ritkán éri el a 80 krt, míg Ausztriában 1 frt 40 krra is feljut.

A felsőmagyarországi kis vasipar fejlődési képessége, fejlesztésre érdemes volta ellen felhozható érvekkel szemben előzetesen le akartunk ezekben számolni.

A jelen század közepén más országokban is nehéz krízisen ment át a kis vasipar. Ezt az akkor fejlődő vas-áru gyárpari concurrentiája okozta, oly cikkekben, melyek, mint a szegek, csavarok stb. gépek segítségével sokkal olcsóbban állíthatók elő, mint kézből. A gazdaságilag fejlettebb külföldön csakhamar tisztult a helyzet, a gyárpari ártette az öt illett működési köit és a kis iparnak maradtak mindazon áruk, melyek előállításában a munkás ügyessége és szakképzettségének jut a főszerep. Nálunk, Ausztriában is, jelenleg folynak le ezen átmenetnek utolsó phasisai. Sok kis iparos hiába való harezot visz tájékoztatóságában a gyárpari ellen és abban elvárják a helyett, hogy oly cikkek előállítására vetné magát, melyek neki természetükénél fogva biztosítják.

Ezen krízis egy magában is magyarizatót ad a kis vasipar helyzete felől.

Ezen, más államok közgazdaságában is constatálható, kedvezőtlenül ható körülményen kívül hazánk kis vasipara kétségtelen elmaradásának, hanyatlásának okait, azon okokat, melyek a fejlődésnek útját állják, a versenyképesség tényezőinek hiányában, a gyárosok üzleti eljárásában, s végül az üzem irányának tévesztett voltában véljük feltalálni.

A felsőmagyarországi kis vasipar hatalmas versenyrel áll szemben s érdemes arra, miszerint a versenyképesség tényezőinek birtokába jussan, miként arról az osztrák kormány a saját ipara érdekében tudott gondoskodni. Szükséges, hogy a vasutak (első sorban a m. kir államvasutak) vielőbirei megfelelőleg módosíttassanak.

A m. kir. államvasutak tarffái bizonyos tekintetben például a tömeges szállításhoz nem mondhatók felette magasnak, de a mindennapi kereskedelmi forgalomban mégis magasnak mondhatók, ha a hazai tarffikat a külföldi viteldijakkal összehasonlítjuk. Azonban még ennél is súlyosabb a m. kir. államvasutak azon tarffarendszere egy a gyárosok, mint a kereskedők, mely szerint az egy és ugyanazon áru 10000, 5000 1000 vagy 1000 kilogrammon aluli egyszeri szállításnál lényegesen különböző tarffia szerint szállítatik. Így például a m. kir. államvasutak tarffiaja közönséges vas áruért jelenleg 100 kiloért a mellékletekeken kívül Kassáról:

	1000.	5000.	10000 kilo.
Debreczenig	80 kr.	72 kr.	46 frt.
Brassóig	236 kr.	213 kr.	128 kr.

E szerint ezen fuvarbér 10000 kilo szállításhoz viszonyítva drágább 100 kilonként:

	1000 kilo	5000 kilo mellett
Debreczenbe	34 krral	26 krral.
Brassóba	108 krral	85 krral.

Ezen nagy eltérés folytán a különbérg oly nagy a 10000 kilo egyszerűen és a kisebb mennyiségű szállítások között, hogy teljes lehetetlen versenyezni annak, ki nem képes például egy egész waggon közönséges árut

nak az esetet, s ő elpanaszolta otthon szülőinek, kik kapva kaptak azon, hogy a leányban hibát leljenek, mindjárt tekiabálta az anyja a félvárost, hogy Julesa tolvaj, a fia el nem veheti, ilyen szögyen még nem esett a családon, és ők nem engedhetik, hogy Józsi elvegye, még ha lehetett volna, el is fogatták volna, de a papék jó emberek ám, csak szép, szelid rábeszéléssel akartak Julesát rávenni a vallomásra, azt hitték, hogy elkaprázta egy perczre a gyémánt fénye és most szégyenli bevallani.

Szegény Julesa egyre sirt, és állította, hogy ő ártatlan, de Józsi is levolt verve, nem hitte, hogy Julesa tolvaj, de szülői egyre követeltek, hogy hagyja ott a leányt, olyan derék, esinos legény kap becsületes leány feleséget is. Józsi bujában nem ment pár napig Julesához, ez kétségbeesett, hogy Józsi is kételkedik benne, borzasztóan sirt, tegnapelőtt mikor a majorságot éttette és én is ott szemescéltem egy keveset. Gondoltam: vajlon nem Bandi-e a tolvaj? csak beszélhetik vele, de az elkényeztetett urfi nem jön ki most a hidegre, hanem mégis megpróbáltam kicsalni, az ablakra repültem és kiáltottam neki, láttam odabenn élt, a tiszteletes ur székének a karján és fésüste magát, rám nézett megvetően, s alig blíntott. Tegnap reggel is esalogattam, de hasztalanul, hanem delután megdölgötta magát, dolyfösen kijött és összeszédött, hogy mit ölälkodom utána. Láttam, hogy az elbizakodott legényről, ha ezelt akarok énni, lassan kell előre haladni, felesaltam a ház előtti gesztenyefára, mondtam neki, hogy ne haragudjék, szerettem volna már egyszer látni és meg tudni hogyan megy a dolga? hiszen olyan ur mint kevesen közülünk, elmondtam, hogy irigykednek is rá a többiek, s mind ez hízelgett neki, esaletek volt, de ravaszon kellett hozzá fegnom, apródonként rávittem a beszédet jó gazdaira, kiknek ő hálaival tartozik, beismerte, meglágyult a szive.

Azután előhozta Julesát, ki agyonpezsíti magát és lestem a hatást, de közönyös maradt, tehát nem esalódtam: ő volt a tolvaj! Végre elkezdtem lelkére beszélni, hogy adja elő a gyűrűt, még nagyobb becsben lesz ezután, mert egy pár embernek visszaadja a boldogságot, a jó papéknak pedig a hitet, az ember becsületeségében. Gondolkozott, nem volt már oly kevély mint eleinte; felemlítettem volna neki Julesa mily jó gondvi-

egyszerre hozni, azzal, ki az egész waggont használhatja ki. A göllniezi és meezenzei áru mmázsája az engedmények levonása után alig képvisel 20 forintnál nagyobb értéket, ha tehát brutto súlyának a szállítási fuvarkülönbözete oly nagy, hogy az 3—10% között váltakozik, ez oly összeg, a mennyit a kereskedő esetleg keres az eladásnál, de ha ennivel drágább a fuvarbér, akkor neki a waggon szállítással elköltött áruval versenyezni nem lehet. A göllniezi és meezenzei áru egyelőre ugyancsak, hogy még az előbbi közönségben is csak ritkán szükségölhet egy teljes waggon rakományt és így következhetik be aztán, hogy a ki waggon rakományt rendel az kénytelen túlságosan lenyomni egy felől a termelő eladási árait, más részről képes monopolizálni egyes piacot.

Levelezés.

Rimaszecs, 1889. márczius 21.

T. szerkesztő ur! A rimaszécsi ref. „Énekkar” márczius 15-ikét, mint a szabadság 41-ik évfordulóját megünnepelte, belevonva az egyház híveit s valláskülönbőség nélkül az iparos osztályt és több előkelő polgárt, hogy a korszakalkotó nap iránt lerója az emlékezet szent adóját. Nemzeti ünnepeink templomi istentisztelettel vette kezdetét; az összhangzatos énekek elhangzása után, tisztelendő Vathay László ref. lelkész urnak a szabadság és népek nagy Istenéhez mondot hó imája végzetével ismét az énekkar zengő el alkalmi énekeit. Kijövé a templomból, a „Szabadság, Egyenlőség, Testvérség 1848.” jelszavakkal ellátott zászló alá sorakozva, a „Szózat”, „Marseillaise”, Kossuth-nóta s más hazafias dalok éneklése mellett, a város fűtevezájára járta be az ünneplő polgárság Majd a vendéglő nagytermébe gyűlve, az 1848-iki év történelmi főbb eseményeiből olvasott fel Keviczky Béla. — Az ünnepély áldomással végződött, fűszereze több pohárköszöntővel.

Ezzel kapcsolatban, egy derék és hazafias érzelmű községgnek zászlóavatással összekötött márczius 15-iki ünnepélyéről lehetetlen meg nem emlékezni, melyen mint vendég vettem részt.

Ez a község Iványi községe. Apraja, nagyja áldozott e nagy nap emlékének. A lelkes dalárda élén ott láttuk ennek fáradságot nem ismerő vezetőjét: Kato na Károly tanítót, a honfiai szent lelkesedés és nemes emberbaráti szeretettel telt elnökét: nagys. Fáy István urat, kik a különben is minden jóra és nemesre vezető Iványi-i polgártársak mozgató szellemei s a szent eszmék terjesztői voltak.

Itt is templomi istentisztelettel vette kezdetét az ünnepély; a dalárda eléneklé a CI-ik zsolár első versét, mely után a rimaszécsi ref. lelkész ur lépett a szószékbe s alkalomszerű imája befejeztével, — onnan lejöve — lelkesedést keltő beszédjében szivekre kötö az iványi-i polgártársaknak, hogy: tántoríthatlan hűséggel ragaszkodjanak az „1848-ik évet a szabadság és függetlenség szent évet hirdető zászlójukhoz s azt foszlányaiban is honfiai kegyelettel őrizzék meg. Szent áhittal hallgatták szavait, s hiszem, hogy minden szó bevésődött sziveikbe, mert több idősebb ember szemében fényltek a könyek, mint megannyi fény sugarai a honfiai érzelmeinek. — Levétveten a lepel a zászlóról, a szögverés következett. A szép és értékes nemzeti zászlót a nemes lelkű honleány Fáy Istvánné ő nagysága, mint a zászló védnöke ajándékozta. Valóban méltó ajándék a szelid lelkű és fejkölt gondolkozású urnólgyhöz!

Ezután a dalárda éneklé el kellő precisztással alkalmi darabjait, melynek végzetével egy meghívott adta elő az 1848-iki évi márczius 15-ének jelentőségét. Az ünnepély hazafias dalokkal és körmenettel lett bezárva.

Végezetül Zádorházán az elnöki és védnöki asztalnál társasbédhez lettek a vendégek meghíva, melynek folyamán Kossuth Lajosra, a zászló védnökére, a függetlenségi partra sat. szívből jövő pohárköszöntők mondattak.

Adjon Isten hazánkunk, több ily lelkes honfiakat, honleányokat és községeket!

selője volt évek óta. Igazságod van! mondá, megteszem, s ezzel berepült a konyha ajtón. Vigyáztam, a tornász körüljáró állottam s néztem mi fog történni, szavát tartja-e Bandi? A papék éppen uszozniak, Julesa kísért szemmel szolgált fel a kávét, Bandi az abroszon szemecskét, ugrák, és nézett az ablakon át felem, mintha kérdezné: hogyan tegyem? egyszerre félrepült a zöld eszerékályhának a tetejére. Fgfőlül egy eszébe alakú ezírfázat van, mikor Bandi fölült annak szelére, hangosan elkülfította: Csörrrrrr! erre a papék felézttek rá, Bandi belenyult eszörébe a eszébe mélyébe és eszörében a gyűrűvel az asztal közepére repült.

Hangos kiáltásban törtek ki örömlükben mindhármán: Bandi te voltál a tolvaj! Julesa lerogyott a papék előtt, sirva esókolgatva kezeit, ők telemelték és megsókolták: Józsi még az este megtudta az esetet és szőlít reá kényserítette, hogy vele elmenjenek, a papéktól még egyszer megkérni Julesát, s így a lakadalom meg lesz a bójtben. Bandi dorgálást kapott ugyan, de ezírozatástól kiserve. Ti pedig vegyetek jó példát, ne okozzátok bajt jó barátátoknak, az embereknek. Igazságod van mindég, bölöngattak a többiek; ekkor lépések zaja közelgett, mire az egész szarka sereg fölrepült. s az én füleimet egy kedves hang ütötte meg: jó reggelt! s jó reggelt, ki látta ily sokáig aludni? valóban, szememet fölnyitva, kedves szémszednőmet láttam magam előtt ki delutánonként sétára szokott hívni. Hát a szarkák elröpültek kérdem? Micsoda szarkák? kérdé ő.

Hát a tornászról a szarkák felelem én, mire ő nevette kérdezé, hogy talán még mindég alszol? és valóban, álomom oly hű volt, hogy meg nem bírtam annak emléketől válni, azóta hetek multak s még mindig kiser mindennét, s midőn a szarkák a tornászra gyűlnek, még mindig keresem a vén komaasszonyt, a suhanozót, az invalidust, mintha csakugyan átéltem volna ama különös álomot, melyre okot bizonyval tépelődésem adott a szarkák tulajdonságai fölött, s azóta rokonszenvesebben tekintek rájuk, s nem tekintem őket csupán pletykahordozó gonosz komaasszonyoknak.

T. szerkesztő ur! A szabadságharc negyvenegyedik évfordulójának március 15-ikét a Feledi kaszinó tagok is megünnepelték saját helyiségükben, még pedig társas vacsorával egybekötve, mely alkalommal Sándor Béla és Flasko György urak szép, lelkesítő beszédekkel emlékeztek meg a március 15-ének nagy jelentőségéről. Dr. Borszédi Armin ur pedig Sándor Béla főszolgabíró urra, mint a szabadságharc egyik jeles bajnokára, honvéd tisztjére, üritő poharát, az összes jelen voltak nagy tetszése, éljenzése mellett.

Az ünnepély fényéhez a hölgyek is hozzá járultak, amennyiben Sándor Béláné, Flasko Györgyné és dr. Borszédi Arminné urnők ételekkel és italokkal látták el az összes jelen volt kaszinó-tagokat.

A kitünően sikerült ünnepély, hazafias beszédek, dalok, a szótartó eldalolása mellett 11 óra után ért véget.

Itt e helyen tek. szerkesztő ur becses engedelmével el nem mulaszthatom megjegyezni, hogy ama szép egyetértés, társas élet, mely szerény községünk urai közönsége közt fennáll, ritka helyen található fel, — s alig van két, hogy vagy egy, vagy más házi ur, — vagy még inkább uró vendégszeretetét ne kellene érezni. És ezen szép összetartás az arisztocraticus szellemnek háttérbe szorításának szüleménye. K.

Hírek és vegyesek.

Olvasóinkhoz Április 1-től kezdve lapunk tulajdonos esetiél, mely alkalomból annak szerkesztésében is némi változás lesz. Tekintettel azon körülményre, hogy városunkban és megyénkben a figyelemre méltó események jobbra a hét első és utolsó napjain történnék, ezészerünek látjuk lapunk rendes számait vasárnap helyett a szűkített ön adni ki. Nem mulaszthatjuk el ez alkalommal olvasóinkat fölkérni előfizetéseik megújítására annyival is inkább, hogy az új korszak kezdetén könnyen rendtelenségek származhatnak. Április 1-től kezdve új előfizetést nyitunk, lapunk ára negyedévenként 1 frt az év végeig 3 frt.

Fentebbi tudósításunkkal kapcsolatban felkérjük lapunk minden igaz barátját, különösen vidéki levelezőinket arra, hogy tudósításaikkal mentől gyakrabban felkeresni sziveskedjenek. A közérdeket hiven és lelkiismeretesen őhajtuk szolgálhatni, de a naponként fokozódó igényeket csak úgy elégíthetjük ki, ha arra azok, a kik hivatottak, közös akarattal munkálnak.

Képviselőink az országgyűlésen. Még be sincs fejezve a véderőtörvényjavaslat 25-ik § a s az 54-ik szakasz tárgyalására — mely a tartalékosok fegyvergyakorlatairól szól — már is több mint 40 szónok járta föl magát Köztük Hevessy Benedek és Szentiványi Árpád gömörmezei képviselők.

Butyaky Emil pénzügyi miniszteri osztálytanácsos Gömör-Kishont vármegye területére az itálmerési jog kártalanítása ól szóló törv. czikk végrehajtására, miniszteri biztossá neveztetett ki.

Ajándék. Brodszky Sándor a Koburg Koháry bírtok baloghvári uradalomának számtartója a napokban egy ritka nagyságu hattut ajándékozott a rimaszombati egy. prot. főgymnasium múzeumának, mely a tanintézet részéről a legmelegebb köszönettel fogadtatott.

Ha-ázás. Bornemisza István orsz. gyűlési képviselőt súlyos csapás érte: fia Gyula, ifjú élte virágában, rövid ideig tartó betegség után, f. hó 20-án elhunyt. Halálos betegsége hirtelen hűlésből származott. A megye szerte közbeszülésben álló képviselő ez uttal ötödik fiát veszti el, a mélyen sújtott család iránti részvét általános. — A család a következő gyászjelentést adta ki: Bornemisza István és neje született Ragályi Gizella mint szülők, Bornemisza Elemér és Dénes mint testvérek, özv. Ragályi Ferdinándné mint nagyanya, Ragályi György mint nagybátya, Szabó Ágostonné szül. Ragályi Sarolta férjével és fiával, Patyánszky Szilárdné szül. Ragályi Etelka férjével és leányával megszoromodott szívvel jelentik forrón szeretett fiok, testvérok, unokája, unokaöccsüknek és unokatestvérüknek Min aji Bornemisza Gyulának Berzétén, folyó 1889. év március 21-én, élte 24 ik évében hosszas szenvedés után tüdőlobban történt gyászos kímúltat. A boldogultnak hűlt tetemei folyó év március hó 24-én, délután 3 órakor fognak Bákán a református egyház szertartásai szerint a családi sírboltba örök nyugalomra kísértetni. Aldás és béke lengjen drága porai feletti!

A megüresedett jános-i apátság. A lefolyt hét országos eseményei közt bizonyára egyik legfontosabb az a veszteség, mely a magyar tudományos világot Römer Flóris halálával érte. A megboldogult főpap jános-i ezimzetes apát volt, mely ezimhez úgy jutott, hogy a Jánosiban felledeztett árpád kori templomot a maga költségén felépítteté. Az építkezés ideje alatt többször fordult meg megyénkben, meglátogatván az archeologiai tekintetben első rangu fontossággal bíró aggteleki barlangot is. A tisztán református lakosságu jános-i templom újjáépítésében különben nemesak az elhunyt kanonok készségének van érdeme, hanem a környék intelligenciájának és a község lakosságának is, a meny nyíben az adakozásokból is szép összegecske gyűlt be s a protestans község lakosai is munkaberőben hozzájárultak a gyönyörű templom felépítéséhez. Az elhunyt kanonok megígérte, hogy a templom második tornyát is felépíteti — mert mostani alakjában nem felel meg teljesen az ősi stílusnak. — De a szándéka megvalósításában a halál megakadályozta.

Findura Imre, a lapunk mult számában közölt tárcza ezikk egyik passzusára vonatkozólag következő helyreigazító sorokat közli velünk: T. Szerkesztő ur! Soó s Béla a „Gömör-Kishont“ f. évi március 17-iki 12 számában „Egy kis történeti adattal“ járult a losonezi csatához. Nagyon helyes, ha az ember az 1848/9-iki szabadságharc minden aprólékos mozzanatát feljegyzni; hanem az tévedés, esetleg nyomdahiiba, hogy az értekezésben 800 honvéd szerepel 400 osztrák katonára ellen. Nem a honvédek százada volt nyolcz, hanem a eszásáriaké. a kikkel szemben a mieink csapata a tizenötödik honvéd gyalog zászlóaljának csak három századából s a Beniczky Lajos két századából állott, kikkel 15 embernyi Vilmos huszár és a pozsonyi ütég két ágynja portyázni ment erre. Igaz, hogy Görgey a 15 huszárt 33-ra emelte, s a kis esata éppen a miatt vált neveltségessé a történe-

lemben, mert az osztrákok a hivatalos jelentésben a magyarok tulsulya által akarták a szegyet lemosni. Maga Jánosy hadnagy, Beniczky hadsegéde jóizüen mesélte ezt Görgeynek, a ki akkor már tizenhárom napja ült orosz fogságban, mikor a muszka Losonezot feldulta, s a vandalizmust hasonlóképen a guerilla-rendszernek rójjá fel, a mint azt e sorok írója tőle személyesen tudja. Ennyit kívántam a t. czikkirő és az olvasó tájékozására felemlíteni. — Budapest, 1889. március hó 20. Findura Imre.

József napja. A lefolyt hét legkellemesebb napjai közé tavasz kezdetét kellene számítanunk. — de ezuttal is, — mint mindig — az ábrándozók eme fényes napja meglehetősen piszkos ruhában jelent meg, mit nemesak az enyhe tavaszi fuvalom által okozott hűolvás, hanem a beállott országos eső is annyira fokozott, hogy a járdátlan utcazón valóságos lábbeli ellen való merénylet volt végig menni. Annál kellemesebb volt a megelőző nap, József napja, melyen városunk sok tekintélyes polgára s e polgároknak még több barátja és jóakarója „blau Montagot“ tartott. A József-napi krónikák sorában bizonyára nem utolsó helyet foglal el városunk és megyénk egyik legnagyobb kereskedőjének Baksay Józsefnek neve napja, melyre a vidékiek közül is többen jelentek meg. A dusan terített asztaloknál körülbelül negyvenen éltették az ünnepelt házi gazdát. Vacsora után táncz is volt, mely reggeli négy óráig tartott. Hasonló szívélyességgel keresték föl Szabó József városi tanácsost is jóbarátai és ismerősei, ki igazi magyaros vendégszeretettel fogadta és látta el mindazokat, kik őt szeretik és becsülik. Törkőly József közs. isk. igazgatót és Liszka József ev. egyh. kerületi pénztárost is számosan üdvözölték. Egy szóval a tavasz József napján városzerte vidáman kezdődött.

Cseberből vederbe. A „Rozsnyói Híradó“ mult heti számában rosszslását fejezi ki azon körülményről, hogy a városunkban és környékén történet politikai affaire lefolyásáról állítólag külön tudósítást hoztunk. Elvontunk rá készölve, hogy a „R. H.“ a legelső kinálkozó alkalmat felfogja használni arra, hogy érzelmeit velünk a nyilvánosság előtt tudassa, — és ha csak a pusztá megróvásnál marad, hallgattunk volna, mint mások is tettük. De a „R. H.“ tovább ment: kimondja az anathemat ott, a hol mi pusztá tényeket konstataitunk. Megjegyezzük még, hogy azok az okmányok, melyeket közrebocsátottunk, a fővárosi lapokban egy nappal előbb jelentek meg mint a „Gömör-Kishont“-ban, s így mi nem hoztuk a híreket úgy, mint új dunságot, másfelől a nyomban rákövetkező március 15-iki események oly bő anyagot szolgáltatnak csekély terjedelmű lapunknak, hogy mindazt, a mi momentán értékénél fogva csak is a mielőbbi közlésre tarthat igényt, szükségesnek láttuk ugy bocsájtani olvasóink rendelkezésére, hogy lapunkból két kiadást rendezzünk. Ha a „R. H.“ egyet fordít, a napi hírek rovatából meggyőződhetett volna erről, mivel eljárásunkat már akkor és ott eléggé megokoljuk. Volt még egy okunk, melyet nem említettünk föl akkor s ez az, hogy lapunk ama száma, egyuttal alkalmul szolgálhat arra is, hogy a megyénkben nagy érdekeltséget keltő ügyről hiteles tudósítást hozhassunk még mielőtt az ügy lefolyásának részleteit nem ismerő közönség a maga ízlése szerint magyarázhatná jobbra vagy balra. Ha ez a „Rozsnyói Híradó“-nak nem tetszik, mi arról nem tehetünk.

Érdekeltség. Lapunk 2 ik számában megjelent „Trensesüni Csák Máté“ ezimű tárczánkat Pórá Antapatá-kanonok nagy nevű történettudós fölhatalús ezébjából elkérte. A czikk írója Sárkány Imre főgymn. tanár.

Orosz kéz a tótok közt E ezim alatt a „P. H.“ egy minket nagyon közelről érdeklő távirat közöl, melyet egy angol lapnak küldöttek Szent Pétervárról. „Az orosz pánszláv körökben — így szól a távirat — egy idő óta jelentések forognak arról, hogy a tótokat Magyarországon a magyarok arczátlan módon nyomják. A leghitelesebb forrásból hallom. (t. i. a tudósító halja) hogy a szláv jótékonságu egyesület elhatározta, hogy a tótokat küzdelmükben támogatni fogja. Magyarországon a szláv kérdés további fejlődése áll küszöbön.“ — Szél fuvaltan nem indul, minden igaz magyar hazafi ébren legyen!

Az idej fegyvergyakorlatokra vonatkozólag a honvédelmi miniszter rendeletet adott ki, melyben kijelöli azon éveket, melyekből a besorozott honvédek (tiszték és legénység) fegyvergyakorlatra hivatnak be.

Táncztanítás. Lapunk egyik barátjától igen érdekes levelet vettünk, melyben a jelenleg folyamatban levő táncztanításra vonatkozólag néhány oly dolgot hoz föl, melyet a nyilvánosság elé hozni kötelességünknek tartjuk. Elismerőleg nyilatkozik Zsembery táncztanító igyekezetéről és modoráról, de a növedékek magatartását helyteleníti, s ennek vádjá leginkább a szülőket és gyámokat illeti, kik megtürik azt, hogy a gondjaik alatt levő kis gyermekek engedetlenkedjenek, akarataknak határozott kifejezést adjanak. Hasonlóképen a szülőkre és gyámokra háramlik az a vád is, hogy a növedékek között már felütötte fejét a kasztrendszer ördöge; az apró közönség körében elküözött társaságok alakulnak, melyekben már most is észrevehető a születes vagy apai hivatal után járó rangkorság! A társadalom jövendő oszlopai még tovább is mennek: névjegyeket csinálnak maguknak, mi az oklatan hiúság felébresztésének egyik hatalmas tényezője. Bizony jó volna, ha a szülők gyermekeiket ideje korán szoktatnák le azokról a divatos szokásokról, melyeket érettkoruknál is helytelenítünk kell.

Feleden, mint ottani tudósítónk értesít, a Tompa-szobor javára jótékony adományok gyűjtésén fáradoznak.

Szerelmi dráma. Keka János jó marku ember lehetett Bellényben, minek kézzel fogható tanubizonyosságát adta egy koresmai verekedés alkalmával, melynek elmaradhatlan következménye két évi súlyos börtön volt. A pör folyama alatt, míg a kiszabott büntetés jogerőre emelkedett, kedve jött a nősülésre elvévén Majores Julit Dobóczáról. Alig teltek el a mézes hetek, Keka uram a porkoláb gondjai alá került s a máskülömben esinos barna menyecske szalma-özvegy lett. De a szalma özvegyeknek is megvannak a maga örömei s a menyecske férje fogsága alatt is kárpóttalta magát. Kovács Guszti bellényi cipészszel félév óta éltek belső viszonyban, ez alatt a férj büntetése is lejárt, kinek első gondja volt otthon hagyott kedves feleségét felkeresni. A szerelme-

sok aranyjuezi napjani lejártak s e körülmény nagy keserűséggel tölté el szívüket, — a fájdalom és búbinat különösen Kovács Gusztinak volt elviselhetetlen s elhatározta, hogy e szinlődő állapotnak minden áron véget vet. Vadász fegyverét vállára véve, buesu látogatásra ment Kekanéhoz, s az együttes meghalásra kényszerítette, az asszony védekezett, de a fegyver elsült s a hatalmasan megtöltött kétesövű fegyvernek egyik esővéből az összes seretek a kétségbeesetten védekező nőnek jobb karjába és arczába fuordtak. A szerelmes legény fegyverének másik esővét önmaga ellen fordította, szájába létt és szörnyet halt. Az élet veszélyesen megsérült nőt saját férje szállította be a megyei kórházba, hol a gondos ápolás következtében már tul van az életveszélyen, noha felgyógyulása még tetemes időbe fog kerülni mert a seretek legnagyobb része a sebekből még nem volt eltávolítható. Régi történet biz ez, de mindig új az emberre . . . mondja a költő.

A városi tanács a „Három Rózsa“ teremdjából a esizmadia ifjuság által rendezett tánczmulatság alkalmával 12 frt 50 krt elégedett, azon kikötéssel, hogy ez összeg a Tompa-szobor javára fordíttassék; a növegyesületnek január 20-iki előadás alkalmából pedig 5 frtot engedett el, mely összeget saját jótékony céljaira fordíthat. Köszönet a nemes városi tanácsnak!

A rimaszombati egyes. prot. gymu. ifjuságának 1889. március 7-ikén tartott mükedvelő előadására és tánczvigalmára történt kiadások: Zenészeknek 20 forint. Színlap nyomtatása, bélyegei, fölragsztása 7 frt 90 kr. Színpad föllállításairt, szétszedésért 15 frt. Virágcsokrokra 14 frt. 11 darab színmű 4 frt 50 kr. Fodrásznak festésenk stb. 3 frt. Világításra 8 frt 34 kr. Fafölvágatásra 7 frt 5 kr. 2 krajczáros bélyegre 1 frt 34 kr. Felhasználó asszonynak több napra 5 frt. Rendöröknek 2 frt. Segítőknék 2 frt. A tanáshoz intézett kérvény bélyege 1 frt. Vegyesekre 6 frt 51 kr. Összesen 97 frt 64 kr. Bevétel volt jegyek elárúsításából és felülfizetésekből 228 frt 11 kr., mely összegből levonván a kiadásokat jutott: 1. Tanári nyugdíjintézetnek 65 frt 25 kr. — 2. Tompa szoborra 65 frt 22 kr.

A „Budapesti Hirlap“ a lefolyt hetek politikai viharában, küzdelmeiben jobban bebizonyította, mint valaha, hogy merészen lobogtatott zászlóján ez az egyetlen jelszó áll: a magyar nyelv és nyelv. melyeket napról-napra kibocsátott, élénk viszhangoztatott az országban, s fokozták a „Budapesti Hirlap“ népszerűségét; elterjedését pedig eddig páratlan fokra emelték. A „Budapesti Hirlap“ már is olvasói közt találja az ország legkiválóbb intelligenciáját, mely megértette, hogy e lapban a magyar nemzeti politika nyer legpregnansabb kifejezést. A „Budapesti Hirlap“ sikerének egyéb tényezői a régiék maradnak, a kitünően szervezett szerkesztőség s a közönségnek gyors és hű kiszolgálása, tekintet nélkül a költségekre. Minden fontosabb bel- vagy külföldi esemény fölöl rendes levelezőn kívül saját külön tudósító értesít közvetlenül, a távirati szolgálattal immár oly tökéletesen van berendezve, hogy elmondhatjuk, nem történik e világon semmi jelentékeny dolog a nélkül, hogy a „Budapesti Hirlap“ arról rögtön ne adjon hí es kimerítő tudósítást. A „Budapesti Hirlap“ politikai ezikkeit Kaas Ivorbáró, Rákossi Jenő, Grünvald Béla, Balogh Pál írják más kiváló hazai publicistákkal hiven a lap független, magyar pártérdekeket nemesak nemzeti érdekeket ismerő szellemébe. Politikai hírei széleskörű összeköttetések alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származnak. Az országgyűlési tudósításokat a gyorsiról jegyzetek alapján szerkeszté s az ülés külső ségeit vidám eszevegés beként tárgyalja. Magyarország politikai és közéletére fölöl távirati értesülésekkel látnak el rendes levelezők, minőkkel minden városban. sőt nagyobb községben is bir a lap. Európa összes metropolisáiban Londontól Konstantinápolyig saját tudósítók vannak, a kik úgy az ott történő eseményeket, mint az elektromos dróton oda futó híreket rögtön megtáviratozzák. A külföldi rendes tudósítókön kívül minden fontosabb esemény fölöl a szerkesztőség külön kiküldetésű tagjai adnak gyors és bő értesítést. A „Budapesti Hirlap“ e ezélokra havonként oly összeget fordít, mint a mennyi ezélett 10 évvel még egy egy hirlap egész költségvetése volt, de sikerült is elérnie, hogy ma a legjobban a leggyorsabban értesülő organuma a sajtónak A „Budapesti Hirlap“ Tárczaro-vata a lapnak egyik erőssége s mindig gondot fordít rá, hogy megmaradjon előkelő színvonalán. A közgazdaságróva tban a magyar gazda, birtokos, iparos, kereskedő megtalálja mindazt, a mi tájékozására szükséges. A regényesarnokban csak kiváló írók legujabb műveit közöljük. — Az előfizetés föltételei: Egész évre 14 frt, félévre 7 frt negyedévre 3 frt 50 kr. egy hóra 1 frt 20 kr. Az előfizetések vidékről legkezserűbben postalavánnyal eszközölhetők következő ezim alatt: A „Budapesti Hirlap“ kiadó hivatalának, IV. kerület, kalap-utca 16. szám.

Felelős szerkesztő: Dr. VERES SAMU.

Magán-hirdetések.

Hirdetmény.

3380 sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírre teszi, hogy **Kuchár Sámuelné Figuli Johanna** végrehajtatónak **Figuli András** végrehajtást szenvedő elleni 100 frt tökékevetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Klenőcz község határában fekvő a klenőcz 98. sztkvben foglalt Habaj Sámuelné Figuli Julianna. Bares Sámuelné Figuli Johanna, Figuli András, kisk. Figuli Johanna, Hamogya Pál és Mihály nevéen álló 493, 494. hrsz. beltelekre, 167. sz. házra és urb. erdő s legelő illetményre 328 frt, a Klenőcz 655. sztkvben foglalt kisk. Laudisz Mária, Daniél Julianna, Figuli András, kisk. Figuli Johanna, Sztruhár Mátyás és neje Szlopovszki Mária, Sztruhár János és Pál nevéen álló birtokra 134 frtot, és a klenőcz 446. sztkvben foglalt 451., 2540., 2621/a. hrszból Figuli Andrást illető 1/4/340. rész jutalékára az árverést 128 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb meg-

jelölt ingatlanok az 1889. év április hó 5-ik napján d.-e. 10 órakor Klenőcz községben a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis a klenőcz 98. sztkvi birtokra 32 frt 80 krt, a klenőcz 655. sztkvi birtokra 13 frt 40 krt, a klenőcz 446. sztkvi birtokra 12 frt 80 krt kézpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénzek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1889. év január hó 3. napján. A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság.
Hánrich, kir. tszéki bíró.

Eladó széna.

Mihályfalán 100 métermázsza kitünő minőségű széna jutányos áron eladó. Értekezhetni ugyanott: **HOLÉCZY JÁNOS**
2—3 tulajdonossal.

Pályázat.

A jolsvai takarékpénztár igazgatósága czennel egy, az intézetnél rendszeresített **gyakornoki** állomásra — melynek évi fizetése, fizetés-emelésére való kilátással, egyelőre 300 frtban állapított meg, — pályázatot hirdet. — Pályázni óhajtok tartoznak képzettségüket és magaviseletüket igazoló okmányokkal felszerelt sajátkezüleg irt folyamodványaik, az alóli igazgatóságához folyó évi május 1-ső napjáig benyújtani.

Jolsván 1889. márczius 12-én.

2—3 **Az igazgatóság.**

Tenyészkos eladás.

Rakottyáson Máriaassy Andor ur juhászatában **hazai fésűs gyapjuju 20 darab két éves, és 20 darab egy éves tenyészkos eladó.** — A kosok „Kutyai pusztán“ bármikor megtekinthetők. — Értekezhetni levélben a tulajdonossal utolsó posta Felső-Bátka.

2—3

Árverési hirdetmény.

839. sz. — Szab. Rimaszombat r. t. város tulajdonát tevő, a tamásfali határban fekvő 106 kat. hold kiterjedésű „Haparin“ erdőrészen levő 5000 frtra becsült, mintegy 430 tökmtr épületi, 1920 ürkmttr I. osztályu, 3200 ürkmttr II. osztályu és 1280 ürkmttr tuskót kiadó magfa eladatni határozatván, felhivatnak a venni szándékozők, hogy ez iránti zárt ajánlataikat 500 frt bánatpénzzel ellátva, **folyó évi április hó 25-ikének déli 12 órájáig** a polgármesteri hiválnál, — hol az árverési feltételek is a hivatalos órák alatt megtekinthetők, adják be

Kelt Szab. Rimaszombat r. t. város tanácsának 1889. évi márczius 5-én tartott üléséből.
Szabó György, polgármester.

Zongora.

Egy jó karban levő zongora bérbe, esetleg örök áron is eladó. Tudakozódhatni e lap kiadójánál
2—4

Szántóföld és rét.

A jánosi határban **özv. Bíró Lászlóné** tulajdonát kepező **40—45 holdbol álló rét és szántóföld**, bérbe avagy örök áron azonnal eladó. — Bővebben értekezhetni **özv. Bíró Lászlónénál** Rimaszombatban Losonezy-utca.
3—3

LÖFKOVICS LIPÓT

NŐI- és FÉRFI-DIVATÁRU KERESKEDÉSE

RIMASZOMBATBAN:

a főtéren, az ujonnan épült Samarjai-féle házban.

Nagy választékban: **férfi- és gyermek-kalapok, nyakkendők. P. C. Habig gyártmányu „BIBER“-kalapok; honi gyártmányu harisnyák.**

Dús raktár: **női-, férfi- és gyermek-lábbeliekből.**

Különösen figyelembe ajánlja, jótállás mellett

valódi karlsbadi czipőkből,

ugyszintén:

női és férfi fehérművek, prágai és honi-keztyűk, nap- és esernyők, sétabotok, pénz- és szivartárczák, utazó bőröndök, női- és gyermek kézi-kosarak, illatszerek, diszművek és rövidárúk,

továbbá

rüssök, szallagok, csipkék, selyem- és vászon-zsebkendők, szabókellékek, paplanok,

női JERSEY-kabátok

jutányos áron kaphatók.

3—*

UJ ÜZLET.

UJ ÜZLET.

STEINFELD és FISCHER

férfi szabó-üzlete

MISKOLCZON.

Van szerencsénk ezen rajzzal a n.-é. közönségnek a mérvadó divathelyeken, ez évad szerint legkedveltebb divatoknak, legujabb formáit bemutatni.

Egyszersmind tisztelettel értesítjük t. vevőinket és a n.-é. közönséget, miszerint a küszökön álló idényre

ujdonságok angol és francia divatkelmékben

a legnagyobb választékban már üzletünkbe érkeztek, melyekből mintákat kívánatra készséggel küldünk.

Főtörekvésünk jövőre is szokott gondossággal a ruhák elkészítése és elegans kiállítására a legnagyobb figyelmet fordítani.

Rimaszombatban a „Három Rózsa“ szállodában és Putnokon a „Vám“ vendéglőben az országos vásárok alkalmával jelen vagyunk, mikor is mértékszerinti rendeléseket elfogadunk.

Az árak lehető jutányosak és reméljük, hogy t. megbizóink e tekintetben is teljesen meg lesznek elégedve.

Kiváló tisztelettel

STEINFELD és FISCHER

Miskolczon.

